

КОМИСИЯ НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ

Брюксел, 3.5.2007
COM(2007) 231 окончателен

**СЪОБЩЕНИЕ ОТ КОМИСИЯТА ДО СЪВЕТА, ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ,
ЕВРОПЕЙСКИЯ ИКОНОМИЧЕСКИ И СОЦИАЛЕН КОМИТЕТ, КОМИТЕТА
НА РЕГИОНИТЕ
И ЕВРОПЕЙСКАТА ЦЕНТРАЛНА БАНКА**

– Годишен доклад за Еврозоната за 2007 г. –

[SEC(2007) 550]

I. ВЪВЕДЕНИЕ

1. По-рано през тази година европейските лидери приеха тържествена декларация в Берлин, с която се отбеляза петдесетата годишнина от Римския договор и препотвърдиха своята подкрепа към проекта, който проправи пътя за мир и просперитет в Европа. Икономическата интеграция е сърцевината на тази Европейска история на успеха. Постепенното елиминиране на икономическите бариери през последния половин век помогна да се повиши стандарта на живот, да се осигурят по-справедливи търговски условия за потребителите, да се създадат нови възможности за инвеститорите и да се насърчат по-близките икономически и политически връзки между държавите-членки. Както се казва в Берлинската декларация: „общият пазар и еврото ни правят силни”.

2. Икономическият и валутен съюз (ИВС) е най-напредналият етап на европейската икономическа интеграция досега и през идните години ще продължи да бъде важен движещ фактор на все по-сплотения съюз. За 318-те милиона души, които използват еврото ежедневно, единната валута е един осезаем символ на общите успехи и предизвикателства пред европейците. Откакто еврото беше пуснато през 1999 г., ИВС доведе до висока макроикономическа стабилност и поощри по-тесните търговски и инвестиционни връзки и по-дълбоката финансово-пазарна интеграция в Еврозоната. През това време еврото се очерта като основна световна валута и сега е широко използвано като опорна или референтна валута в договореностите за обмяна на чуждестранна валута и като официална валута за натрупване на резерв. Тези и други ползи от ИВС би трябвало да представляват силен стимул за страните да бъдат привлечени към еврото.

3. Поощрени чрез приемане от страна на Словения на еврото на 1 януари 2007 г., други държави-членки започват своята подготовка за влизане в Еврозоната. По-рано тази година, Кипър и Малта официално подадоха молби до Европейската комисия и ЕЦБ да се подготвят Доклади за сближаване, въз основа на които Съветът на министрите ще реши дали тези държави-членки могат да се присъединят към Еврозоната на 1 януари 2008 г.

4. Нараства съзнанието, че да бъдеш член на Еврозоната означава да посрещаш общите предизвикателства и отговорности. На тазгодишния пролетен Европейски съвет лидерите на ЕС, в своята годишна оценка на подновената Лисабонска стратегия, одобриха нова поредица от конкретни препоръки за Еврозоната в контекста на Интегрираните насоки за растеж и заетост. Препоръките подчертават необходимостта от разумна фискална политика, подобрения в качеството на публичните финанси и по-голяма адаптируемост към пазарите за стоки и услуги. Те също призовават към по-добро изравняване на ръста на заплатите и производителността и ускорен темп на интеграция на финансовия пазар.

5. Годишният отчет за Еврозоната и съпътстващият го Годишен доклад за Еврозоната представят възгледите на Комисията как страните от Еврозоната могат да посрещнат своите общи отговорности и предизвикателства. Те са също така предназначени да информират участниците в дебата по икономическото функциониране на Еврозоната и на ИВС. Годишният отчет за Еврозоната също е

принос към диалога на Европейската комисия с Европейския парламент по икономическата политика за Еврозоната.

II. ПОДНОВЕНА ИКОНОМИЧЕСКА МОЩ НА ЕВРОЗОНАТА

6. След миналогодишния Годишен отчет за Еврозоната икономическото възстановяване на Еврозоната все повече укрепва. Еврозоната отбеляза ръст от 2,7 % през миналата година, което представлява най-ускорения ѝ темп на растеж от 2000 г., и е доста над нейното средно ниво, изчислено на базата на продължителен период. Ръстът на заетостта в Еврозоната се увеличи до около 1,5 % през 2006 г., което доведе до увеличение от близо 2 милиона нови работни места. Инфлацията остана около 2 % през 2006 г., но намалѐ към края на годината, с успокояването на цените на енергията.

7. Позитивният ръст на Еврозоната частично отразява сегашната циклична фаза на подъем, но той също може да показва, че структурните реформи започват да се осъществяват. Има признаци за повишена устойчивост към световните трусове. Ефектът от скорошния растеж върху заетостта беше особено интензивен. През декември 2006 г., нивото на безработица се понижи до 7,5 % - нейното най-ниско ниво от 15 години насам. Ръстът на производителността на труда в Еврозоната е средно 1 % през 2006 г., за сравнение с годишното средно ниво от 0,7 % през предходното десетилетие, и няколко фактора показват, че в този поврат може да има нещо повече от цикличност. Общо взето, това развитие предполага, че държавите-членки вече биват възнаградени за своите усилия, *inter alia* да увеличат степента на трудова заетост, да повишат дейността в областта на научните изследвания и, развитие, както и иновацията, да развиват човешкия капитал и да се създаде по-привлекателна и конкурентна бизнес среда. Това също показва ползите от макроикономическата рамка, която е предназначена да увеличи стабилността и да спомогне за по-голяма сигурност в средносрочна икономическа перспектива.

8. Вътрешното търсене е важен движещ фактор за икономически ръст в Еврозоната. Това се отразява в продължаващата бърза възстановимост на направените инвестиции и увеличаването на изразходването на средства в частните домакинства, благодарение отчасти на по-голямото потребителско доверие и високата трудова заетост в Еврозоната. Износът в Еврозоната също има положителен принос към ръста, независимо от по-малко благоприятните икономически условия, при някои от нейните ключови търговски партньори и повишаването на стойността на еврото.

9. Перспективите за продължаващ икономически ръст в Еврозоната са по-благоприятни през 2007 г., отколкото са били в продължение на много години. Вътрешното търсене се очаква да запази своя относително висок ръст, като по отношение на инвестициите се възползва от съществуващите благоприятни финансови условия, подобрените корпоративни баланси, необходимостта от инвестиции за подмяна, подобряването на производителността и положителните прогнози за печалба. Световният икономически ръст може леко да намалее, но износът на Еврозоната е с добри позиции да продължи своите силни постижения.

10. Както винаги зад ъгъла може би ни чакат икономически изненади. Хаотичното коригиране на световните дисбаланси, напреженията при обменните курсове и геополитическото развитие са сред факторите, които биха могли да доведат до понисък от очаквания ръст в Еврозоната. Обратно, по-високите постижения на трудовия

пазар и по-благоприятното от очакваното влияние на провеждащата се фискална консолидация биха могли да доведат до ръст, по-висок от очаквания.

III. ПОСТАВЯНЕ НА МАКРОИКОНОМИЧЕСКИЯ ДОМ В РЕД

11. *За да продължи икономическото възстановяване на Еврозоната е необходимо макроикономическата политика да бъде поставена на здрава основа.* Предвид средносрочните рискове за ценовата стабилност, от декември 2005 г. Европейската Централна Банка премахна предоставяния през последните години стимул. Заедно с това в процеса на определяне на заплатите в членките на Еврозоната трябва да се обърне достатъчно внимание на стабилността на цените, тенденциите в производителността в средносрочен план и разликите в трудовата квалификация и условията на местния пазар на труда. През 2006 г. заплатите в Еврозоната продължават да нарастват умерено, независимо от движението на цените и високата производителност и ръст на заетостта. Макар че остават значителни разлики между страните, цялостният ръст на заплатите в Еврозоната намалява от 1990-те години, като по този начин се намалява риска от вторични ефекти, причинени от предходното увеличение на цената на петрола. В бюджетната сфера е важно държавите-членки да използват възможността, създадена от икономическата фаза на подем, за да се завърши консолидацията на състоянията на техните бюджети преди края на десетилетието. Подобна фискална консолидация също би усилила цялостния фискално-паричен политически микс на Еврозоната.

12. *Членките на Еврозоната положиха съгласувани усилия за коригиране на бюджетните свръхдефицити.* На 30 януари 2007 г. Съветът реши, че процедурата за свръхдефицит срещу Франция трябва да бъде приключена, тъй като и през 2006 г. нейният бюджетен дефицит остана под 3 %. В Германия икономическото възстановяване помогна бюджетният дефицит да бъде сведен под 3 % от БВП една година предварително. В Гърция имаше силна корекция през 2006 г., поради която бюджетният дефицит остана на ниво 2,6 % от БВП. Португалия и Италия също отбелязаха значително структурно подобрене през 2006 г., при последната прикрито от ефекта на еднократни мерки. В Еврозоната като цяло, качеството на корекциите се увеличи, като по-малко се разчита на еднократни мерки и намаляване на публичните разходи. Като цяло комбинацията от усилия за консолидация, особено в страните със свръхдефицит и подобреното икономическо развитие, водещи до значително по-високи от очакваното постъпления, намали бюджетния дефицит на Еврозоната до 1,6 % от БВП през 2006 г., което е по-ниско от 2,5-те процента от БВП през 2005 г.

13. *За да посрещнат своите средносрочни бюджетни цели държавите-членки, особено онези, които са в процес на коригиране на свръхдефицитите, трябва да наблегнат на бюджетната консолидация.* Някои държави-членки планираха малко или никакво подобрене на структурните баланси в своите програми за стабилност за 2006 г., макар че Пактът за стабилност и растеж призовава към бюджетна консолидация, преминаваща границата от 0,5 % от БВП през благоприятните периоди. В своята програма Франция, например, планира да подобри структурния си баланс само с 0,3 процентни точки от БВП през 2007 г. В програмата си за стабилност Германия не планира никакво подобрене на своя структурен баланс през 2008 г., макар че се предвиждат „добри времена“. Някои членки на Еврозоната, постигнали своите средносрочни цели, рискуват проциклично фискално положение през 2007 г., особено Холандия, където тази година се очаква значително влошаване, макар че се

предвиждат „добри времена”. Тази ситуация зове за подновяване на усилията: държавите-членки, които, независимо от благоприятния ръст, нямат достатъчен напредък, може да не постигнат достатъчен марж на безопасност срещу нарушаване на прага на дефицит от 3% от БВП, ако и когато ходът на икономическия ръст се забави, като по този начин се повтарят политическите грешки от края на 90-те години. В същото време повторната поява на структурните дефицити в страните, които вече са постигнали баланс или излишък, би трябвало също да се избягва.

14. На 20 април 2007 г., Еврогрупата прие ориентири за фискалната политика в държавите-членки на Еврозоната, припомняйки ангажмента активно да консолидират публичните финанси в благоприятните периоди и да използват нечаканите извънредни постъпления за намаление на дефицита и дълга. С цел подобряване координацията на фискалната политика, финансовите министри от Еврозоната обсъдиха развитието на националните бюджети през 2007 г., както и предварителните изгледи в политиката за 2008 г. и тяхното отражение върху Еврозоната. На първо място те се ангажираха да надграждат върху по-добрите от очакваното бюджетни резултати, постигнати през 2006 г. и да преследват по-амбициозни бюджетни цели спрямо онези, заложили в Програмите за стабилност от 2006 г. На второ място те се договориха да изпълнят бюджетите за 2007 г., както е планирано, като избягват надхвърлянето на разходите и като използват непредвидените извънредни постъпления да намалят държавния дефицит и дълг. На трето място беше договорено, че планове за фискалната политика през 2008 г. би трябвало да бъдат внимателно съставени, така че да ускорят адаптацията им към постигането на средносрочните бюджетни цели на държавите-членки, които не са я извършили и за онези, които са я постигнали, с цел да се избегне създаването на макроикономически дисбаланси.

15. Постигането на силен ръст в Еврозоната предоставя златна възможност за всички членки на Еврозоната да приведат в ред своите финанси. По отношение на постъпленията съществува силен икономически казус за използване на непредвидените постъпления, тоест от неочаквано високия икономически ръст да се намалят държавните заеми. По отношение на разходите, опитът на някои държави-членки подсказва, че намалението на държавните разходи показва тенденция за един по-траен подход към намалението на дефицита. След като Пактът за стабилност и растеж успешно подкрепи държавите-членки в намалението на свръхдефицитите, функционирането на неговата част за превенции би трябвало да подкрепи държавите-членки в елиминирането на дефицитите изцяло, така че да се справят със задаващите се предизвикателства. Да се следват ориентирите на Еврогрупата по фискалната политика би означавало повечето членове на Еврозоната да постигнат своите средносрочни бюджетни цели през 2008 г. или 2009 г., но най-късно до 2010 г.

16. Осигуряването на стабилни публични финанси ще помогне на членките на Еврозоната да се справят с икономическите последици от застаряването на населението. Радикалните промени в демографската структура на населението на Европа означават, че коефициентът на зависимост на възрастните хора в повечето от държавите-членки се очаква да се увеличи от сегашните 25 % на повече от 50 % до 2050 г. Някои от тях вече са предприели значителни действия в отговор на това предизвикателство. Ако скоро не бъдат предприети необходимите мерки, застаряването ще има значително влияние върху бюджета в някои страни от Еврозоната. Свързаните с възрастта публични разходи в Еврозоната, включващи разходи за пенсии, здравеопазване и дългосрочни грижи, се планира да бъдат увеличени средно с около 4

% от БВП до 2050 г., при случай на неpolitически промени. Това подчертава необходимостта за всички държави-членки да постигнат и да поддържат стабилното състояние на бюджета за дълъг период, за да намалят значително дълговите коефициенти и в тях да бъдат включени последващите планирани увеличения на разходите. Тази необходимост е особено остра в държавите-членки като Гърция и Португалия, които рискуват бързо да отчетат двуцифрени увеличения в свързаните със застаряването публични разходи през следващите десетилетия.

17. Запазването на дългосрочната стабилност на публичните финанси в Еврозоната изисква трипосочен политически подход. На първо място държавите-членки би трябвало, както вече беше отбелязано, да засилят усилията си за консолидиране на своите финанси и за посрещане на своите средносрочни бюджетни цели по Пакта за стабилност и растеж. На второ място, внедряването на следващите структурни реформи съгласно Лисабонската стратегия ще помогне да се насърчи повишеният ръст на производителността и да се създадат работни места, като по този начин се неутрализира икономическото влияние на застаряващото население. На трето място, реформите на пенсиите и здравните системи, както и инвестициите за увеличаване на продължителността на човешкия живот, прекаран в добро здраве, имат потенциал за дългосрочно подобряване на държавните финанси.

18. Осигуряване качеството на публичните финанси е също важно, както се признава в Националните програми за реформи на държавите-членки и Интегрираните насоки за растеж и заетост на ЕС. Ключово предизвикателство за държавите-членки е да посрещнат бюджетните цели, като едновременно с това данъчните и разходните системи допринасят за ефикасното разпределение на ресурсите. Адаптирането на данъчните структури и насочването на държавните разходи към области като образованието и научно-изследователската дейност могат да увеличат ръста на производителността и потенциала на растежа, както и да допринесат важни социално-икономически ползи по отношение на иновациите и натрупването на човешки капитал. Подобна политика може също да помогне да се поставят публичните финанси на държавите-членки на по-стабилна основа и да се подобри функционирането на социалните модели в рамките на Еврозоната.

19. Политическите ангажименти за стабилни публични финанси би трябвало да бъдат отразени в националните бюджетни разпоредби и институции. Проучването показва, че държавите-членки с добре определени правила за разходи и приходи обикновено контролират по-добре държавния заем. Както беше обсъдено в тазгодишния Годишен отчет за Еврозоната, държавите-членки би трябвало, при определянето на тези правила, да обърнат особено внимание на техния обхват и стабилизиращата функция на фискалната политика. Ефективните фискални институции на национално ниво също са от значение. Така например, парламентарните бюджетни комисии могат да подкрепят воденето на стабилна фискална политика и по този начин да засилят превантивното действие на Пакта за стабилност и растеж.

IV. ОСИГУРЯВАНЕ НА УСТОЙЧИВ ИКОНОМИЧЕСКИ РЪСТ

20. Освен че жъне плодовете на Лисабонската стратегия, Еврозоната трябва и да посее семената на следващата структурна реформа. Както лидерите на ЕС подчертаха при приемането на конкретни препоръки за Еврозоната на тазгодишния пролетен Европейски съвет, Лисабонската икономическа реформа е решаваща за

повишаването на растежа и заетостта във всичките 27 държави-членки, но има и допълнителни измерения за страните с обща валута. На първо място, икономическите реформи ще намалят затрудняващите инфлационни ситуации в Еврозоната и ще спомогнат да се поддържа икономическото възстановяване. Освен това, добре функциониращите пазари на продукти, труд и капитал са важни за осигуряването на плавно адаптиране при специфични за страните икономически трусове, свързани с ИВС.

21. Бавното приспособяване на някои членки на Еврозоната в случай на специфични за страните трудности е доказателство, че икономическите реформи трябва да продължат. Едно пълно проучване на Европейската комисия по приспособяването констатира, че макар процесът на приспособяване в областта на конкурентоспособността в Еврозоната да е динамично стабилен, някои държави-членки се приспособяват твърде бавно в случай на специфични за страните трудности. Това слабо приспособяване в областта на конкурентоспособността допринася за устойчивостта на разликите в растежа и инфлацията между страните в Еврозоната, с което се изострят пасивите от политическото бездействие на национално ниво.

22. Вътрешният пазар е незаменим не само за икономическия просперитет на ЕС, но също и за безпроблемното функциониране на ИВС. Динамичният и зрял вътрешен пазар може потенциално да стимулира по-силното изравняване на националните бизнес цикли и да ускори приспособяването на цените и заплатите към икономическите трусове. Ключов приоритет за всички държави-членки в Еврозоната и ЕС е да се приведе вътрешния пазар в готовност за посрещане на възможностите и предизвикателствата на 21-ви век. Когато Единният европейски акт влезе в сила преди 20 години, сравнително хомогенната европейска икономика бе силно зависима от масовото производство на стандартизирани продукти. В днешния свят на глобализация, нови технологии и разширяване на ЕС, все по-хетерогенната Европейска икономика все повече и повече зависи от секторите, основани на познанието и услугите с по-голяма продуктова диференциация.

23. По молба на лидерите на ЕС, Европейската комисия подготви доклад за своята визия, в който призовава единния пазар да се адаптира към новите реалности.¹ Основният момент в аргумента на Комисията е, че за да се извлекат по-осезаеми ползи за Европейските граждани, предприемачи, работници и потребители, единният пазар трябва да се превърне в нещо повече от мерките за справяне с юридическите препятствия за развитие на бизнеса между страните. Днешната политика на задълбочаване на единния пазар трябва по-голяма степен да е насочена към последиците, да е по-ефективна и по-глобално ориентирана. През есента Комисията ще представи пълен преглед на единния пазар с конкретни предложения за политически действия.

24. В областта на финансовия пазар Еврозоната би трябвало да осигури лидерство в засилването на процеса на интеграция на ниво ЕС, като с това даде принос към тласъка, който вече бе даден от еврото. По-конкретно, членките на Еврозоната се нуждаят от финансовата интеграция като средство за повишаване на потенциала на

¹ „Единен пазар за гражданите”, съобщение от Комисията до Съвета, Европейския парламент, Европейския икономически и социален комитет и Комитета за регионите, Междинен доклад към пролетния Европейски съвет през 2007 г., Брюксел, 21.2.2007 г., COM(2007) 60 окончателен.

растежа и облекчаване приспособимостта към икономическите шокове. Държавите-членки с единна валута сега вече се възползват от високо интегрираните пазари за дериват идни финансови инструменти, корпоративни облигации и пари. Проектът да се създаде Единна европейска платежна зона (SEPA) също ще даде възможност на потребителите, фирмите и другите икономически участници да правят и получават плащания в евро, дали през или в рамките на националните граници, по едни и същи базисни условия, права и задължения, независимо от своето местоположение. По-нататъшната интеграция би осигурила повече възможности за транс гранично споделяне на риска и би благоприятствала за по-ефективното разпределение на ресурсите в зоната. Областите, в които може да се постигне напредък, включват например трансгранични клирингови и разчетни трансакции, пазари на евро-деноминирани държавни облигации и полици, които са все още сегментирани от страната на предлагането, и ипотечни пазари на едро (тоест финансиране) и на дребно.

25. Бялата книга на Комисията за политиката по финансовите услуги през 2005 г.-2010 г. представлява пътеводител за последващата интеграция на финансовия пазар в ЕС и Еврозоната. Своевременното и координирано внедряване и строгото прилагане на различните законодателни мерки от Плана на ЕС за действие относно финансовите услуги на ниво държава-членка е от голямо значение. Необходими са също непрекъснати консултации, оценки с обратна сила на съществуващите политика и правила на ЕС и оценки на влиянието при нови предложения. Заедно с тези мерки ще бъдат необходими още усилия, *inter alia*, за да се осигури добра адаптираност на договореностите за надзор от страна на ЕС към интегрирания Европейски финансов пазар от гледна точка на ефикасност и стабилност.

26. Реформите на трудовия пазар са плодотворни по отношение на заетостта и участието, но може да бъде направено повече за облекчаване регулирането на съответните заплати в различните сектори, да се стимулира трудовото участие и да се облекчи отрасловата и географската мобилност. Реформите на трудовия пазар, разширяващи гъвкавостта му, които засилиха конкуренцията в световен мащаб, доведоха до намаление на елемента на зависимост от петрола в производството, както и силата на обменния курс на еврото са сред възможните фактори, изменили процеса на формиране на заплатите в Еврозоната. Това развитие, независимо от задържането на заплатите, остава важно за, *inter alia*, продължаване на икономическото възстановяване, възпиране на очакваната инфлация и облекчаване на конкурентното приспособяване.

27. В областта на реформата на продуктовия пазар членките на Еврозоната също постигнаха прогрес, но съществува необходимост от по-нататъшно засилване на конкуренцията, иновацията и динамизма. Приемането на директива в сектора на услугите през декември 2006 г. е важно постижение. Осигуряването на нейното бързо внедряване е ключов приоритет и Еврозоната би се облагодетелствала от координираните усилия за постигането на тази цел. В своите оценки за Националните програми за реформи за растеж и заетост на държавите-членки, Комисията отбеляза, че всички членки на Еврозоната са предприели стъпки за стимулиране на доброто регулиране и поощряване дейността по проучване и развитие и разпространение на иновациите, но призовава за по-амбициозни мерки за справяне с ниската производителност в сектора на услугите. Следващите стъпки към увеличаване на конкурентността, включително чрез добро експлоатиране на потенциала на обществените доставки и подобрене на бизнес средата (т.е. достъп до финансиране,

ограничително законодателство за защита на заетостта) биха позволили на потребителите да се възползват по-широко от подобряване на производителността, а най-добре работещите фирми в Еврозоната да нарастват бързо. Иновацията е друга област, където има нужда да се концентрират усилията. Предизвикателствата във високотехнологичните области и постоянният иновационен дефицит изискват създаването на наистина конкурентен вътрешен пазар за услуги и вътрешен пазар за иновации. Понастоящем няма ясна и ефективна система на правата върху интелектуалната собственост на общоевропейско ниво и проучванията в тази област са все още твърде разпокъсани.

28. Следвайки предложението на Комисията за установяване на нова енергийна политика за Европа, лидерите на ЕС се договориха на тазгодишния пролетен Европейски съвет относно целите за борба с промяната на климата и за повишаване на енергийната сигурност и конкурентност. Тези цели ще бъдат засилени чрез, *inter alia*, последващи усилия да се създаде истински вътрешен пазар на енергия и газ и развитието на общ външнополитически подход в подкрепа на енергийната политика. Новата енергийна политика на ЕС, доколкото е от първостепенно значение за всички държави-членки на ЕС, е уместна за Еврозоната предвид на възможните усложнения, касаещи, *inter alia*, и развитието на текущите държавни сметки и цените.

V. ПОВИШАВАНЕ НА СВЕТОВНАТА ВЗАИМОЗАВИСИМОСТ

29. Еврозоната е част от нарастващо взаимозависима световна икономика. Едно забележително постижение през 2006 г. беше повишаването на стойността на еврото спрямо ключови търговски партньори. През годината еврото повиши стойността си с около 11 % спрямо американския долар и около 12½ % спрямо японската йена. Тези силни постижения продължиха през първите месеци на 2007 г. като ефективно се повиши обменният курс на Еврозоната над нейното дългосрочно ниво. Обменните курсове би трябвало да се отразят на основните икономически показатели, а повишеното непостоянство и безпорядък в движението на обменните курсове са нежелателни за икономическия ръст. В бързоразвиващите се икономики с големи и нарастващи излишъци по текущите сметки, особено Китай, е желателно техните ефективни обменни курсове да се движат така, че да се осъществят необходимите корекции.

30. Увеличаването на световните дисбаланси са предупредителен знак за световната икономика. За годината като цяло, американският дефицит по текущата сметка се увеличи на 857 милиарда щатски долара, най-големият в нейната история. В Япония, бързоразвиващите се азиатски икономики и страните износителки на петрол в Средния изток, излишъците по текущите сметки продължават да се увеличават. Китайският общ излишък по текущи сметки се увеличи на 238,5 милиарда щатски долара, с което се превъзхожда неговия рекорд от 2005 г. Текущата сметка на Еврозоната е близка до баланса, но Европа не би била имунизирана спрямо ефектите от безпорядъчното разрастване на световните дисбаланси. Световните дисбаланси остават важно предизвикателство и макар че показват някои признаци на стабилизация, подпомогната от известно ребалансиране на ръста на вътрешното търсене, осигуряването на тяхното правилно коригиране остава приоритет. Ще бъде важно да се избегнат потенциалните рискове за финансовата стабилност и да се минимизира риска от протекционистични реакции.

31. *Сега има широк консенсус сред политиците как да се справят с проблема на световните дисбаланси.* Това се очерта като резултат от многостранен консултативен процес, организиран през април 2006 г., от Международния валутен фонд, в който Еврозоната активно участва заедно с четири други основни световни участника. Този процес на консултации по световните дисбаланси доведе до положителен резултат и Международният валутен фонд би трябвало да продължи да следи процеса. Действията, които ключовите участници се договориха да приложат са: (i) увеличение на националните спестявания в САЩ с мерки да се намали бюджетния дефицит и да се подпомогнат частните спестявания (ii) последващи структурни реформи в Япония, включително фискална консолидация (iii) по-голяма гъвкавост на обменния курс в редица страни с излишъци, появили се в Азия, в частност Китай (iv) ефективно усвояване на по-високите постъпления от нефт в страните-износителки на нефт и (v) внедряване на структурните реформи, за да се поддържа потенциала на растежа и да се повиши вътрешното търсене в Еврозоната. Еврозоната показва своя ангажимент да се ускорят по-нататъшните структурни реформи. Приоритетът сега е другите съответни участници да приложат своевременно договорения политически план съобразно многостранните и двустранни консултации с Международния валутен фонд.

VI. ДА СЕ ИЗДИГНЕ СИЛНО ГЛАС НА СВЕТОВНАТА СЦЕНА

32. *От миналогодишния Годишен отчет за Еврозоната са предприети няколко стъпки за подобряване на външното представяне на Еврозоната.* Финансовите министри на ЕС помолиха представителите от държавите-членки на ЕС в Изпълнителния съвет на МВФ да се избере ръководство за по-дълъг период. Подробностите от тези препоръки са договорени, но все още не са внедрени. Беше също договорено да се назначи служител на Комисията в канцеларията на Изпълнителния директор на МВФ за Еврозоната, но тук също още не е постигнато изпълнение. Нещо повече, ЕС и държавите-членки се договориха да подкрепят участието на Комисията в Г7 по всички въпроси в рамките на тяхната компетенция. Представителите на Еврозоната, включително Комисията, също участваха във всички фази на многостранните консултации на МВФ през миналата година като общите позиции и референтните условия на Еврозоната са били развити преди срещите на Г7 и МВФК.

33. *Още стъпки са необходими преди външното представителство на Еврозоната да стане съизмеримо с нейната нарастваща тежест в световната икономика.* Силното външно представителство също би позволило на Еврозоната да показва лидерство по въпроси от нейната компетенция, като световните дисбаланси. Макар че най-добрата опция за представителство на Еврозоната в ключови международни финансови форуми и институции остава създаването на единно ръководство на Еврозоната, съществуват пречки за постигането на това в кратък срок, отчасти поради разделението сред държавите-членки. Като продължи да надгражда над Съобщението „Европа в света”, Комисията ще продължи да допринася активно към развитието на общите позиции по решаващия въпрос за външно представителство.

34. *Също и световното управление трябва повече да държи сметка за излизащите на пазара икономики и най-слабо развитите страни.* Това беше отразено в пакета с реформите „квоти и право на глас”, договорен на годишните срещи на МВФ в Сингапур през септември 2006 г., което доведе до увеличение на квотите за Китай и други бързоразвиващи се пазарни икономики. Обсъждането сега продължава по

следващите реформи и представителството в МВФ и Световната банка. Заедно с амбицията на Еврозоната да говори с единен глас, икономическият възход на ключови бързоразвиващи се пазарни страни, изглежда действа като мощен вятър на промяната за международната финансова система.

35. *Евроната насърчава по-близкото макроикономическо и регулаторно сътрудничество с нови и вече съществуващи партньори.* Миналата година, ежегодният макроикономически и регулаторен диалог на Европейската комисия с Министерство на финансите на Китай беше допълнен от нов диалог с китайската комисия за национално развитие и реформи. Редовните диалози с Япония продължиха. Беше проведен нов макроикономически и финансово регулаторен диалог с Руското правителство през 2006 г., което отрази нарастващото значение на Русия като стратегически партньор на ЕС. Нов редовен макроикономически диалог между Индия и ЕС също е назначен да се започне през тази година. Нови макро-икономически диалози с Бразилия и Южна Африка са също въпрос на проучване предвид ролята, която тези страни играят в своите съответни региони и тяхното стратегическо партньорство със Съюза и Евроната.

VII. СТИМУЛИРАНЕ НА ЕФЕКТИВНА И ЛЕГИТИМНА ПОЛИТИКА

36. *За да посрещнат общите икономически предизвикателства, страните от Евроната се нуждаят от ефективна система за колективно управление.* В това отношение Еврогрупата играе все по-важна роля, поощрявайки постигането на общо разбиране сред членките на Евроната на общите политически предизвикателства. През последните дванадесет месеца Еврогрупата, с известно сътрудничество от страна на Комисията, потърси начин да задълбочи своя консенсус по предизвикателствата на структурната реформа и други въпроси, свързани с Евроната, както беше подчертано в препоръките на Евроната в контекста на Интегрираните насоки за растеж и заетост. Известен напредък беше постигнат за подобряване координацията на икономическата политика, както се вижда от приемането на публична ориентация за бюджетната политика и увеличеното внимание към съгласуваността на макроикономическата политика и структурните реформи. Целта сега би трябвало да бъде да се превърне това общо разбирателство в съгласувана политика, за да се посрещнат тези предизвикателства и да се максимизират ползите от единната валута. По-ясната проява на склонност от държавите-членки да се ангажират със съвместни решения може да помогне в политическите дискусии.

37. *Ефективността на политиката в Евроната е важна, но също е важна и нейната легитимност.* Съзнавайки тази цел Европейската комисия е готова да участва и да допринесе за предложения от Европейския парламент диалог по ключовите предизвикателства, стоящи пред икономиката на Евроната. Годишният доклад за Евроната допринася за това разбирателство като представя анализ на икономическата ситуация в Евроната, макроикономическото политическо развитие, предизвикателствата пред структурната реформа и външните граници на ИВС.

38. *С приближаването на 10-тата годишнина на ИВС Европейската комисия ще отдели повишено внимание на оценката на функционирането на ИВС и определянето на начини за максимизиране на потенциала на икономиката на Евроната.* Тук влизат цяла гама от въпроси, включително как добре екипираното

икономическо ръководство на Еврозоната ще посрещне сегашните и бъдещите предизвикателства, и дали лицата, които определят политиката на европейско и национално ниво, могат да направят повече, за да постигнат политически микс, който да доведе до по-висок растеж и заетост.

VIII. ЗАКЛЮЧЕНИЕ

39. Лицата, които определят политиката би трябвало да уловят създадената от подновената икономическа мощ на Еврозоната възможност, за да обезпечат стабилни публични финанси и да дадат тласък за следващите структурни реформи. Годишният отчет за Еврозоната подчерта най-характерните предизвикателства за Еврозоната в този критичен момент. Във фискалната област държавите-членки трябва да устоят на изкушението от отпускането на фискалната дисциплина, засилвайки усилията си да посрещнат и поддържат своите средносрочни бюджетни цели и подобрят структурата и качеството на публичните финанси. Внедряването в практиката на наскоро определените ориентири за фискалната политика на Еврогрупата ще бъде много важно за завършване на консолидацията на ниво Еврозона като цяло, по-нататъшното укрепване на доверието в бюджетните органи на властта и извличане на полза от фискално-паричния политически микс. В областта на структурите държавите-членки се възползват от старата политика, но неизбежно предстоят още реформи за разширяване на безпрепятственото функциониране на ИВС и дългосрочното повишаване на стандарта на живот. През изминалата година Еврозоната предприе стъпки световно ниво да укрепи своето външно представителство в международни институции и форуми, както и да насърчи макроикономическите диалози със стратегически икономически партньори, а също и с цел да насочи вниманието към световните дисбаланси. Но ще бъдат необходими следващи стъпки преди Еврозоната да може наистина да заговори в един глас по международните икономически въпроси.